

[Knuud Thomsen.]

nævne som et problem, der har været bragt frem for mig i disse dage, et vistnok temmelig gammelt problem: hvor der eksisterer et aftaleforhold mellem en arbejdsgiver og uorganiserede funktionærer eller arbejdere, kan sagen vistnok indbringes for den faste voldgiftsret, nu altså arbejdsretten, men kun af den ene part og ikke af den anden, den uorganiserede part. Det er noget, man muligvis ved lejlighed skulle se på.

Selve lovforslaget har i øvrigt ikke givet mig anledning til bemærkninger med undtagelse af en enkelt, som jeg ikke skal fordybe mig meget i. Man vil ophæve den bestemmelse i lovens § 14, stk. 2, hvorefter formandens kendelser vedrørende tvistigheder i forbindelse med vidneførsel o. lign. har kunnet kæres til landsretten. Man anfører dér den begrundelse, at denne bestemmelse ikke har været anvendt i praksis; men dette synes jeg i og for sig er en dårlig begrundelse; selv om f. eks. visse paragraffer i vor straffelov ikke har været anvendt i praksis i nogle år, er der jo ikke tale om, at vi af den grund vil ophæve dem. Det er jo muligt, at bestemmelsen om, at der har været en adgang til kære af dommerens kendelser til landsretten i det pågældende område — i dette tilfælde altså østre landsret — ved sin blotte eksistens har gjort, at ingen følte trang til at foretage denne kære. Når kæremuligheden nu bortfalder, er det muligt, at en part i givet fald kunne føle sig en lille smule, skal vi sige forfordelt ved at skulle bøje sig for den dommers kendelse vedrørende tvistigheder, vidneførsel, syn og skøn og lignende ting, som er formand for den ret, der senere skal dømme ham.

Imidlertid må jeg indrømme, at når man sammenholder dette, som det også er gjort i bemærkningerne, med reglen i lovens § 16 om, at rettens domme er endelige og retskraftige, er det en begrundelse, som vejer tungt, og jeg skal derfor ikke opholde mig videre ved dette punkt, men anbefale lovforslaget.

Kirkegaard: Som nævnt af de foregående ærede ordførere er ændringerne i det lovforslag, som her er til første behandling, overvejende af teknisk karakter, og jeg

har ingen indvendinger at gøre imod dem. Jeg kan tværtimod med den begrundelse, som er givet både i fremsættelsen og i de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, på det radikale venstres vegne anbefale, at lovforslaget gennemføres.

Chr. Madsen: Lovforslaget, som det foreligger, er vi ikke spor interesseret i. Navneforandringen, som den foreslås, kan vi ikke se løser noget som helst af de mange problemer omkring denne domstol, hvis sager for 85-90 pct.s vedkommende er klager fra Arbejdsgiverforeningen.

Jeg har set i Aktuelt i dag, at formanden for tømrersvendene i København, Carl Johan Grave, har sagt, at han har mistet sin barnetro til denne domstol. Jeg har den tro, at der er mange, der har mistet troen på den domstol.

Mose Hansen: Forslaget om at ændre den faste voldgiftsrets navn til lov om arbejdsretten kan mit parti tiltræde. Såvel arbejdsretskommissionen som den faste voldgiftsret har ikke ment, at der i øjeblikket er behov for en gennemgribende revision af loven, og det foreliggende lovforslag tilsigter, som det jo også fremgår af den højtærede arbejdsministers fremsættelsestale og bemærkninger, kun en ajourføring med gældende praksis og visse redaktionelle ændringer. Der er dog et par ting, som jeg har hæftet mig ved, og som jeg gerne vil fremføre.

Der er således spørgsmålet om rettens muligheder for at tilkende en part dækning for sagsomkostninger. Der står i bemærkningerne til nr. 8, at sagsomkostningerne kun undtagelsesvis kan dækkes. Vil det sige, at den af parterne, som søger sagkyndig hjælp, advokat- eller anden hjælp, ikke kan få dækning for sine omkostninger til denne særlig sagkyndige hjælp? Som jeg forstår bemærkningerne, vil det sige, at hvor det drejer sig om en lille arbejdsgiver, der måske heller ikke er medlem af Arbejdsgiverforeningen, og som derfor er henvist til at søge sagkyndig bistand, kan han ikke få disse udgifter dækket. Det kan efter min mening føre med sig, at en lille arbejdsgiver holder sig tilbage med at indbringe en sag for den faste voldgiftsret og bøjer sig for de krav, der stilles, krav, som på